

Forhandling

Helge Sander (V):

Når forespørgslen er udformet, som det er tilfældet, er det i det forfængelige håb at få arbejdsministeren til at erkende, at der i realiteten er en form for tværfaglighed i a-kasserne – hvad arbejdsministeren ganske rigtigt var inde på – for det er jo således, at der i dag er flere tusind lønmodtagere, som er medlemmer tværfagligt, og derfor burde ministeren også helt naturligt skabe den endelige frihed på arbejdsmarkedet ved at tage initiativ til at fjerne kravet om faglighed i lovgivningen. Derved kan der skabes den reelle frihed, nemlig friheden til at oprette tværfaglige a-kasser på linje med Kristelig A-kasse, der jo har en særlig dispensation i loven – for øvrigt på initiativ af Venstres rigsdagsgruppe i 1950.

Men på trods af lovgivningens afgrænsning af, hvilke a-kasser der kan anerkendes, er den faglige afgrænsning ud over den kristelige a-kasse heldigvis allerede brudt i en række tilfælde.

Jeg tænker her på de to a-kasser, vi har for selvstændige erhvervsdrivende, og så den store funktionærkasse HK kontra en række mindre fagkasser. F.eks. optager HK jo i dag merkonomernes ligesom edb-fagets og merkonomernes a-kasser. HK optager edb-funktionærer ligesom edb-fagets og merkonomernes a-kasse, og ligeledes optager HK jo også handelsrejsende i lighed med Danmarks aktive Handelsrejsendes A-kasse, og HK er også villig til at optage folk på linje med Erhvervssproglig A-kasse, når det drejer sig om erhvervssprogligt uddannede på erhvervsområdet. Vi har også eksempler inden for Kvindelige Arbejderes A-kasse og Funktionærernes og Servicefagenes A-kasse, og her drejer det sig bl.a. om rengøringsassistenter.

Så på en række områder er der tværfaglighed, men vi mener, det er på tide, at arbejdsministeren erkender, at den faglige nedbrydning bør følges op, således at vi får den fulde frihed, og vi mener simpelt hen, at den stive centralistiske model, hvor ministeren jo i en række tilfælde føler, at vi har tilgodeset vennerne i fagbevægelsen, ganske enkelt bør høre op.

Det er urimeligt, at vi skal opleve, hvordan ministeren søger at fremme kammerateriet ved at nægte grupper optagelse f.eks. i FTF's a-kasse. Venstre mener, at det er rimeligt, at en organisation, der optages i FTF, også skal kunne optages i a-kassen.

Men der er nogle meget væsentlige grunde til, at vi mener, at den fulde frihed skal etableres med oprettelse af tværfaglige a-kasser, og i sin besvarelse nævnte ministeren jo en række forhold, hvor jeg straks kunne stille en række modspørgsmål.

Til gengæld sprang ministeren over de væsentlige grunde til, at en tværfaglig a-kasse ville være at foretrække. Selvfølgelig er det først og fremmest på grund af friheden for den enkelte til selv at vælge, hvor man ønsker at organisere sig, hvor man ønsker at forsikre sig. Det må dog være det overordnede og det altafgørende.

Men det er også ganske interessant, hvis man kunne få større konkurrence på området – af den simple grund, at vi jo i dag kan se, at der er en meget, meget stor forskel på, hvad det koster at være med i den enkelte a-kasse.

Hvis man kigger på de bidrag, der indbetales årlig fra de enkelte medlemmer til de enkelte kasser, så har vi forskelle på omkring 1.800 kr. i medlemsbidragene. Så ved jeg godt, at argumentet lynhurtigt er, at der er stor forskel på de enkelte kasser, på ledigheden osv. Men der er nu lavet nye beregninger, som viser, at selv renset for disse forhold er der 1.100 kr. i forskel pr. medlem pr. år. Jeg synes nok, at det er et tal, der må give anledning til, at selv en arbejdsminister må føle, at det var rimeligt med konkurrence på området, således at man fik udjævnet denne meget, meget store forskel.

Det er også utilfredsstillende med den nuværende ordning, at der ikke er større gennemskuelighed. Der er a-kasser, som har en opkrævningsform, hvor man kan se, hvad de enkelte ting koster, men vi oplever også stadig væk kasser, hvor man blander det sammen, således at fagforeningskontingentet, a-kasse-bidraget og administrationsbidraget optræder som ét beløb. Det er jo ganske urimeligt, det tilslører virkeligheden. Det giver ikke medlemmerne mulighed for at se, hvad det i virkeligheden koster, og det er, som jeg allerede her har nævnt, ganske, ganske store forskelle, der er på de enkelte kasser.

Så vi er ikke i tvivl om, at en gennemførelse af forslaget om etablering af valgfrie a-kasser vil betyde dels frihed til den enkelte, dels større konkurrence og dermed billigørelse også for det enkelte medlem. Alene det synes jeg skulle være tilstrækkeligt til, at regeringen i dag tog imod forslaget om, at vi snarest fik skabt mulighed for oprettelse af endnu flere a-kasser svarende til det, vi allerede kender fra den kristelige a-kasse.